

Nr 218.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående understöd åt arbetaren vid mynttillverkningen M. R. Berggren; given Stockholms slott den 3 juli 1914.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att vid mynttillverkningen anställda arbetaren Magnus Robert Berggren må från och med månaden näst efter den, under vilken han erhåller entledigande från sin ifrågavarande anställning, under sin återstående livstid åtnjuta ett årligt understöd av sexhundrafemtio kronor, att utgå av sjunde huvudtitelns reservationsanslag till bestridande av de med mynt- och justeringsverkets drift förenade kostnader.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 juli 1914.

Närvarande:

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Vennersten anförde härefter:

I skrivelse den 11 november 1913 har mynt- och justeringsverket hemställt, att vid mynttillverkningen anställda arbetaren Magnus Robert Berggren måtte, efter det han snart måste lämna sin anställning vid mynt- och justeringsverket, erhålla ett årligt understöd.

Till stöd härför har anförts, att Berggren, vilken vore född den 22 januari 1852, varit i myntverkets tjänst anställd sedan år 1874 eller i 39 år samt att hans arbetskrafter till följd av sjukdom numera vore

mycket ringa; och har mynt- och justeringsverket vitsordat, att Berggren på ett synnerligen plikttroget sätt och till ämbetsverkets fulla belåtenhet skött sina åligganden.

Beträffande Berggrens avlöningsförhållanden har mynt- och justeringsverket uppgivit, att Berggren under de fem senaste åren i lön från kungl. myntet uppburit respektive 1,857 kronor 75 öre, 1,940 kronor 95 öre, 2,127 kronor 47 öre, 1,972 kronor 29 öre och 2,164 kronor 30 öre.

Vid framställningen har fogats ett av legitimerade läkaren Bror Fristedt den 2 november 1913 angående Berggren utfärdat intyg, varav framgår, att Berggren sedan flera år lider av diabetes mellitus (sockersjuka) samt att hans krafter och arbetsförmåga äro synnerligen ringa och i ständigt avtagande.

Efter remiss har statskontoret den 19 november 1913 i detta ärende avgivit utlåtande och därvid, under hänvisning till ett 1911 års riksdags beslut i fråga om understöd åt avskedade arbetare vid mynttillverkningen, hemställt om avlåtande av proposition till riksdagen, i syfte att Berggren måtte efter avskedstagandet komma i åtnjutande av årligt understöd å 650 kronor.

I likhet med ämbetsverken finner jag med hänsyn till Berggrens långa tjänstetid och väl vitsordade tjänstgöring billigheten kräva, att något understöd beredes honom efter avskedstagandet. I fråga om beloppet av detta understöd tillåter jag mig erinra, att 1911 års riksdag i enlighet med Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning beviljade årligt understöd efter avskedstagandet med 650 kronor om året åt en var av fyra arbetare vid mynttillverkningen, vilka i avlöningshänseende synas hava varit ungefär likställda med Berggren. Beloppet hade av statskontoret föreslagits såsom lämpligt, då det efter avrundning motsvarade vad vederbörande ägde uppbära under sjukdom, ökat med det för myntarbetarna vanliga hyresbidraget. I förevarande fall uppgår visserligen, enligt vad mynt- och justeringsverket i skrivelse den 13 november 1913 meddelat, Berggrens hyresbidrag till 180 kronor om året samt hans sjukhjälp, jämlikt av myntdirektören den 30 december 1911 utfärdade föreskrifter beträffande vid kungl. myntet anställda personer, för helt år till 600 kronor; och skulle således hans pensionsunderstöd, beräknat efter samma grunder som de, vilka tillämpats vid bestämmandet av de enligt 1911 års riksdags beslut utgående understöden, komma att bli högre än dessa. Det synes mig emellertid, att i förevarande fall något skäl icke föreligger att gå utöver det av riksdagen för endast tre år sedan godkända beloppet.

*Departements-
chefen.*

På grund av vad jag sålunda anfört, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen medgiva, att vid mynttillverkningen anställda arbetaren Magnus Robert Berggren må från och med månaden näst efter den, under vilken han erhåller entledigande från sin ifrågavarande anställning, under sin återstående livstid åtnjuta ett årligt understöd av sexhundrafemtio kronor, att utgå av sjunde huvudtitelns reservationsanslag till bestridande av de med mynt- och justeringsverkets drift förenade kostnader.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen gilla och bifalla; och skulle proposition till riksdagen avlätas av den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Einar Hennings.
